

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: J. Š.

bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitel Vězeňské služby ČR**
sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2022, č. j. VS-117853-46/ČJ-2018-80000L-51ODV,

takto:

- I. Výrok II rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2022, č. j. VS-117853-46/ČJ-2018-80000L-51ODV, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to k rukám jeho zástupce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a dosavadní průběh správního řízení

1. Rozhodnutím ze dne 10. 9. 2018, č. j. VS-47726-20/ČJ-2018-802620 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), ředitel Věznice Oráčov (dále jen „ředitel věznice“) propustil žalobce ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 330/2021 Sb. (dále jen „zákon o služebním poměru“).
2. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 22. 10. 2021, č. j. VS-117853-38/ČJ-2018-80000L-51ODV. Toto rozhodnutí však zdejší soud zrušil rozsudkem ze dne 18. 7. 2022, č. j. 59 Ad 9/2021-37 (dále jen „zrušující rozsudek“), a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Dne 10. 10. 2022 žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil řediteli věznice k novému projednání (výrok I). Dále žalovaný přiznal žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru ve výši 6 292 Kč vč. DPH, kterou je povinna zaplatit Věznice Oráčov (výrok II). Žalovaný přiznal žalobci náhradu nákladů souvisejících s odvolacím řízením [za tarifní hodnotu považoval částku 5 000 Kč podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „advokátní tarif“)] za tyto úkony:
 - odvolání podle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu ve výši 1 000 Kč společně s náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu
 - účast při úkonu správního orgánu dne 21. 3. 2019, a to za každé započaté dvě hodiny – výslech svědků (od 10:40 do 11:28, od 12:00 do 13:00, od 13:15 do 13:45) podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu ve výši 2 000 Kč společně s náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu
 - seznámení se s poklady odvolacího řízení před vydáním rozhodnutí dne 31. 8. 2021 podle § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu ve výši 1 000 Kč společně s náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.
4. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení výroku II napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že je napadené rozhodnutí v rozsahu tohoto výroku nepřezkoumatelné a nezákonné.

Obsah žaloby

5. Žalobce namítal, že žalovaný porušil § 174 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru, neboť ho před vydáním rozhodnutí nevyrozuměl o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a případně navrhnout jejich doplnění. Žalobce očekával, že poté, co zdejší soud vrátil žalovanému věc k dalšímu řízení, bude žalovaný postupovat podle zákona, a žalobce tak bude moci vyčíslit finální náhradu nákladů řízení. Při podání odvolání, ve kterém uplatnil nárok na náhradu nákladů, totiž nemohl vědět, kolik úkonů bude nutné v odvolacím řízení učinit.
6. Dále žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nezohlednil další úkony, které zástupce žalobce v odvolacím řízení vykonal. Žalovaný

přiznal žalobci náhradu nákladů pouze za 4 úkony společně s náhradou hotových výdajů. V napadeném rozhodnutí však chybí přehled dalších úkonů, které zástupce žalobce provedl v odvolacím řízení i odůvodnění jejich (ne)podřaditelnosti pod § 11 advokátního tarifu, či (ne)účelnosti. Rozhodnutí o nákladech řízení přitom musí obsahovat řádné odůvodnění. Zástupce žalobce provedl v řízení tyto další úkony:

1. výzva k vydání rozhodnutí a ukončení nečinnosti ze dne 7. 11. 2019 – ½ úkon;
2. sdělení k osobě znalce, výzva k doplacení zadržovaného výsluhového příspěvku ze dne 19. 12. 2019 – ½ úkon;
3. sdělení s opakovanou výzvou k ukončení nečinnosti ze dne 19. 2. 2019 – ½ úkon;
4. odvolání proti výroku II usnesení o ustanovení znalce ze dne 9. 3. 2020, na jehož základě došlo k pozdější autoremeduře – 1 úkon;
5. odvolání proti rozhodnutí ze dne 1. 4. 2020, č. j. VS-117853-19/ČJ-2018-80000L-51ODV, vydanému v autoremeduře z důvodu absence nákladového výroku – 1 úkon;
6. výzva k ukončení nečinnosti ze dne 18. 8. 2020 – ½ úkon;
7. sdělení k žádosti o zajištění souhlasu s nahlížením do zdravotnické dokumentace ze dne 30. 9. 2020 – ½ úkon;
8. žádost Ministerstvu spravedlnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 8. 10. 2020 – 1 úkon;
9. sdělení a zaslání souhlasu ze dne 8. 10. 2020 – ½ úkon;
10. opakovaná žádost Ministerstvu spravedlnosti podle § 80 správního řádu ze dne 17. 12. 2020 – 1 úkon;
11. návrh na provedení výslechu znalce ze dne 10. 6. 2021 – ½ úkon;
12. sdělení k důvodům výslechu znalce ze dne 2. 7. 2021 – ½ úkon.

Obsah vyjádření žalovaného

7. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že po zrušujícím rozsudku již nedoplňoval žádné nové důkazy, proto nebylo namístě žalobce vyzývat k možnosti vyjádřit se k podkladům. Žalobce přitom byl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům dne 16. 8. 2021 před vydáním prvního rozhodnutí žalovaného. Žalobce na výzvu uvedl, že se s poklady seznámil, a k věci se již nevyjádřil.
8. Žalovaný dále citoval z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2021, č. j. 18 Ad 3/2020-52, ze kterého vyplývá, že pokud žalobce nebyl s výrokem o náhradě nákladů spokojen, mohl uplatnit náhradu dalších nákladů v dodatečné lhůtě 3 dnů předvídané v § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru. Žalovaný tedy nijak nezkrátil žalobce na jeho procesních právech. Žalobce ostatně vyčíslení nákladů nedoložil ani v předcházejícím řízení, ve kterém byl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
9. K druhému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2020, č. j. 14 Ad 12/2018-54, podle kterého správní orgán vyčíslí náklady podle správního spisu, pokud účastník nevyčíslí náklady před vydáním rozhodnutí. Žalobce nepředložil vyúčtování, žalovaný proto nebyl povinen odůvodňovat, proč další úkony nezahrnul do náhrady nákladů. Ostatně ani žalobce tyto další úkony pod příslušná

ustanovení advokátního tarifu nepodřadil. Tyto další úkony nejsou účtovatelnými úkony právní služby podle § 11 odst. 1 za použití § 11 odst. 3 advokátního tarifu. K jednotlivým v žalobě uvedeným úkonům žalovaný uvedl:

1. výzva ze dne 7. 11. 2019 byla prostou výzvou zmocněnce bez právního rozboru v rozsahu 4 vět;
2. sdělení ze dne 19. 12. 2019 je prostou žádostí o sdělení, jaké dotazy plánuje služební funkcionář klást znalci, a naopak výzva k doplacení zadržovaného výsluhového příspěvku se nevztahuje k předmětu správního řízení, tj. propuštění žalobce ze služebního poměru;
3. sdělení ze dne 19. 2. 2019 obsahuje pouze opětovné zaslání podání uvedeného v předchozím bodě;
4. odvolání ze dne 9. 3. 2020 není účtovatelný úkon právní služby, neboť proti usnesení může podat odvolání jen účastník, kterému se rozhodnutí oznamuje (§ 76 odst. 5 správního řádu), usnesení o ustanovení znalce se přitom oznamuje pouze znalci (§ 56 správního řádu), účastníci se pouze vyrozumívají;
5. u odvolání proti rozhodnutí ze dne 1. 4. 2020 platí to stejné jako výše k bodu 4;
6. výzva ze dne 18. 8. 2020 je prostou výzvou bez právního rozboru;
7. sdělení ze dne 30. 9. 2020 je prostou žádostí o zaslání formuláře souhlasu, který by měl žalobce podepsat;
8. žádost ze dne 8. 10. 2020 je adresovaná nadřízenému správnímu orgánu ve věci ochrany před nečinností, žalobce tuto žádost zaslal do spisu pouze na vědomí;
9. sdělení a zaslání souhlasu ze dne 8. 10. 2020 je pouhé zaslání formuláře se souhlasem žalobce s nahlížením znalce do zdravotnické dokumentace;
10. opakovaná žádost ze dne 17. 12. 2020 je adresovaná nadřízenému správnímu orgánu ve věci ochrany před nečinností a není ani obsahem spisu;
11. návrh ze dne 10. 6. 2021 je prostým přípisem o jedné větě představující návrh na doplnění dokazování výsledkem znalce, návrhy na doplnění dokazování ovšem nejsou účtovatelnými úkony právní služby;
12. sdělení ze dne 7. 2. 2021 je odůvodněním návrhu na doplnění dokazování, které také není účtovatelným úkonem právní služby.

Splnění procesních podmínek

10. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná.
11. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
12. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť se účastníci k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve stanovené lhůtě nevyjádřili, a jejich souhlas se tak presumuje. Zároveň jsou pro tento postup splněny podmínky podle § 76 s. ř. s. Dokazování soud pro nadbytečnost neprováděl, jelikož všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení věci byly zjištěny ze správního spisu.

Posouzení žaloby soudem

13. Podle § 177 odst. 1 zákona o služebním poměru náklady řízení, které vznikly bezpečnostnímu sboru, nese tento sbor. Náklady řízení, které vznikly účastníkovi, nese účastník.
14. Podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru, jestliže je účastník v řízení o odvolání, rozkladu, v obnoveném nebo přezkumném řízení úspěšný, má nárok na náhradu nákladů od bezpečnostního sboru. Jestliže má účastník v řízení úspěch jen částečný, má nárok na poměrnou náhradu nákladů. Nárok musí účastník uplatnit před ukončením řízení, a jestliže to není možné, do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí, jinak zaniká.
15. Na úvod soud poznamenává, že přestože žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil řediteli věznice k dalšímu řízení, tedy řízení na úrovni správních orgánů prozatím nebylo ukončeno, i tak je žaloba přípustná. V rozsahu sporných nákladů řízení již totiž bylo rozhodnuto s konečnou platností a bylo tím zasáhnuto do právní sféry žalobce. Žalobou napadené rozhodnutí (jeho výrok II) tak je rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky dle § 65 s. ř. s. (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2021, č. j. 9 Ad 15/2018-85).
16. Správní soudy v minulosti již opakovaně potvrdily, že na řízení vedené podle zákona o služebním poměru, v tomto případě řízení o propuštění ze služebního poměru, a na posuzování vzniku nároku na náhradu nákladů řízení dopadá primárně speciální právní úprava v zákoně o služebním poměru, konkrétně v § 177 zákona o služebním poměru. Podpůrně by bylo možno aplikovat ustanovení subsidiárně použitelného správního řádu [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 11. 2013, č. j. 3 Ads 133/2012-19]. Pravidlo obsažené v § 177 odst. 1 zákona o služebním poměru obsahově odpovídá obecnému pravidlu vyplývajícimu z § 79 odst. 3 správního řádu a stanoví, že si každý sám hradí své vlastní náklady řízení, včetně případných nákladů spojených se zastoupením účastníka. Jedinou zákonem předvídanou výjimkou jsou pak řízení vedená podle zákona o služebním poměru, jež jsou výslovně zmíněna v ustanovení § 177 odst. 2 tohoto zákona. V těchto typech řízení má účastník řízení v případě procesního úspěchu nárok na náhradu nákladů řízení od bezpečnostního sboru. Jedním z typů tohoto řízení je odvolací řízení.
17. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce má nárok na náhradu nákladů od bezpečnostního sboru dle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru. Žalovaný přitom žalobci přiznal náhradu nákladů žalobou napadeným výrokem. Mezi účastníky panuje však spor o oprávněnost a výši přiznaných nákladů řízení. Žalobce tvrdí, že v důsledku pochybení žalovaného, který jej nevyzval k seznámení se a vyjádření se k podkladům rozhodnutí, neměl možnost vyčíslit konkrétní výši nákladů odvolacího řízení. Žalovaný tedy rozhodoval pouze na základě správního spisu, ovšem bez zdůvodnění nezahrnul některé úkony, které zástupce žalobce v odvolacím řízení učinil.
18. Postupem pro uplatnění nároku na náhradu nákladů podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru se již opakovaně zabýval NSS. V rozsudku ze dne 4. 2. 2015, č. j. 6 As 62/2014-69, NSS uvedl, že nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení musí účastník uplatnit před ukončením konkrétního řízení, případně do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí v tomto konkrétním řízení, jestliže to není možné před jeho ukončením. Aby mohl účastník řízení, který byl úspěšný v odvolacím řízení, uplatnit nárok před ukončením odvolacího řízení, je nutno jej vyrozumět, kdy řízení končí. Činí se tak například vyrozuměním o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, čímž dává služební funkcionář najevo, že již

nebude shromažďovat další podklady, resp. činit jiné úkony, na které by musel účastník řízení reagovat, a účastníkovi řízení tak nebudou vznikat další náklady. Pokud tedy účastník řízení neuplatní nárok na náhradu nákladů řízení v situaci, kdy se vyjadřuje k podkladům pro rozhodnutí, služební funkcionář následně vydá rozhodnutí a účastník až teprve poté uplatní svůj nárok na náhradu nákladů řízení, je nutno mít za to, že uvedený nárok bylo možné uplatnit před ukončením řízení, a jelikož jej účastník neuplatnil, nárok mu zanikl. Pokud se jedná o odvolací řízení, v němž služební funkcionář nevyrozumí účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům (např. protože již neprováděl žádné dokazování) ani mu jiným způsobem nesdělí, že ve věci již bude vydáno rozhodnutí, je nutno mít obvykle za to, že nárok na náhradu nákladů řízení nebylo možné uplatnit před ukončením řízení a účastník řízení svůj nárok může uplatnit do 3 dnů od ukončení řízení.

19. Na tyto závěry navázal NSS v rozsudku ze dne 22. 3. 2023, č. j. 5 As 61/2021-35 (přezkoumávajícím rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 18 Ad 3/2020, na který odkazoval žalovaný). V uvedené věci účastník řízení uplatnil pouze obecně nárok na náhradu nákladů řízení podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru. Žalovaný nevyrozuměl účastníka řízení o tom, že se chystá ukončit odvolací řízení a vydal ve věci rozhodnutí, kterým zároveň přiznal účastníkovi náhradu některých nákladů řízení, které vyplývaly ze správního spisu. Potud je tedy skutková situace obdobná jako v nyní řešené věci. Odlišuje se však v tom, že ve věci projednávané před NSS uplatnil účastník řízení ve lhůtě tří dnů od doručení rozhodnutí nárok na náhradu cestovních nákladů v souvislosti s účastí jeho zástupce na jednání. Správní orgán účastníkovi řízení v přípisu sdělil, že požadavku na dodatečné náklady řízení nevyhoví, neboť účastník byl vyrozuměn o pokračování v řízení, tedy mu bylo dáno najevo, že vše směřuje k vydání rozhodnutí a jeho nárok tedy zanikl. NSS uvedl, že dodatečné uplatnění nákladů dle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru ve třídní lhůtě se bude z logiky věci týkat často právě případů, ve kterých odvolací orgán přizná v odvolacím rozhodnutí úspěšnému odvolateli pouze tu část nákladů, která je zřejmá ze správního spisu, přičemž je na účastníkovi řízení, aby dodatečně doložil další náklady, pokud je nemohl uplatnit již dříve. Zároveň ale NSS uvedl, že posouzení dodatečně uplatněných nároků na náhradu dalších nákladů řízení přesahuje předmět řízení, tj. přezkum zákonnosti výroku II rozhodnutí odvolacího orgánu podle skutkového stavu, který tu byl v době jeho rozhodování. Pokud byl uplatněn dodatečný nárok, o kterém odvolací orgán dosud nerozhodl, je odvolací orgán nečinný a lze se bránit nečinnostní žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s.
20. V nyní posuzovaném případě žalobce uplatnil nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru obecně v odvolání. V průběhu řízení dále nárok nijak nespecifikoval. Lze přisvědčit žalovanému v tom, že žalobce nevyčíslil náklady ani v návaznosti na výzvu o možnosti seznámit se a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ještě před zrušujícím rozsudkem soudu (výzva ze dne 16. 8. 2021, poř. č. 28). Žalobce, resp. jeho zástupce se sice seznámil s obsahem spisu (dne 31. 8. 2021, poř. č. 29), vyjádření k věci ani vyčíslení nákladů však již nedoložil.
21. Po zrušujícím rozsudku žalovaný neprováděl žádné další dokazování a v návaznosti na závazný právní názor soudu prvostupňové rozhodnutí zrušil (žalovaný pouze určil členy senátu poradní komise, požádal personální odbor o součinnost a poradní komise opětovně projednala odvolání žalobce). Žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí nevyzval žalobce k vyjádření se k podkladům ani k vyčíslení náhrad odvolacího řízení (jako to

například učinil správní orgán v případech řešených Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 Ad 15/2018 a 8 Ad 9/2019).

22. Soud není oprávněn hodnotit, zda se správní orgán tím, že nevyrozuměl žalobce o tom, že se chystá vydat rozhodnutí o odvolání, dopustil vady řízení ve vztahu ke zrušovacímu výroku I napadeného rozhodnutí. Avšak ve vztahu k výroku II o náhradě nákladů řízení nebyl žalobce zkrácen na svých procesních právech (rozsudek NSS sp. zn. 5 As 61/2021, bod 28). Žalobce uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení v odvolání (byť pouze obecně), a mohl tedy legitimně spoléhat na to, že správní orgán bude rozhodovat o náhradě nákladů na základě úkonů vyplývajících ze správního spisu. Zároveň žalobci nic nebránilo v tom, aby po zrušujícím rozsudku soudu sám proaktivně vyčísil uplatňované náklady odvolacího řízení (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2022, č. j. 18 Ad 12/2021-44, bod 49). Přitom ve vztahu k případným dodatečným nákladům, které nevyplývaly ze správního spisu, měl žalobce zachované právo uplatnit dodatečný nárok do 3 dnů od ukončení řízení (rozsudek NSS sp. zn. 6 As 62/2014).
23. Žalovaný přiznal žalobci náhradu nákladů pouze za čtyři úkony právní služby [tj. odvolání, účast při úkonu správního orgánu dne 21. 3. 2019, a to za každé započaté dvě hodiny – výslech svědků (od 10:40 do 11:28, od 12:00 do 13:00, od 13:15 do 13:45), a za seznámení se s poklady odvolacího řízení před vydáním rozhodnutí dne 31. 8. 2021] společně s náhradou hotových výdajů. Nic dalšího ovšem žalovaný v odůvodnění neuvedl. V absenci důvodů pro nepřiznání náhrady nákladů za další úkony shledává soud vadu napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost.
24. Ze správního spisu totiž vyplývají i další úkony (soud pro přehlednost zachovává číslování shodné se žalobou – *pozn. soudu*) zástupce žalobce (v této fázi soud nijak nepředjímá jejich podřaditelnost pod § 11 advokátního tarifu či jejich účelnost):
 1. výzva k ukončení nečinnosti ze dne 7. 11. 2019 (poř. č. 11)
 2. sdělení k osobě znalce, výzva k doplacení zadržovaného výsluhového příspěvku ze dne 19. 12. 2019 (poř. č. 12)
 3. sdělení s opakovanou výzvou k ukončení nečinnosti ze dne 19. 2. 2019 (poř. č. 14)
 4. odvolání proti výroku II usnesení o ustanovení znalce ze dne 9. 3. 2020 (zařazené pod poř. č. 16)
 5. odvolání ze dne 23. 4. 2020 proti rozhodnutí ze dne 1. 4. 2020, č. j. VS-117853-19/ČJ-2018-80000L-51ODV (poř. č. 17, zařazené však až za poř. č. 18)
 6. výzva k ukončení nečinnosti ze dne 18. 8. 2020 (poř. č. 19)
 7. sdělení k žádosti o zajištění souhlasu s nahlížením do zdravotnické dokumentace ze dne 30. 9. 2020 (poř. č. 21)
 8. žádost Ministerstvu spravedlnosti podle § 80 správního řádu ze dne 8. 10. 2020 (bez pořadového čísla)
 9. sdělení a zaslání souhlasu ze dne 8. 10. 2020 (poř. č. 22)
 11. návrh na provedení výslechu znalce ze dne 10. 6. 2021 (bez pořadového čísla)
 12. sdělení k důvodům výslechu znalce ze dne 2. 7. 2021 (poř. č. 26).

Naopak opakovaná žádost Ministerstvu spravedlnosti podle § 80 správního řádu ze dne 17. 12. 2020 (10. položka žalobcova výčtu) ve správním spisu založena není.

25. Soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom postrádá nejen specifikaci těchto dalších úkonů vyplývajících ze správního spisu, ale i uvedení důvodu, proč žalovaný jejich náhradu nepřiznal. Z napadeného rozhodnutí není patrné, zda žalovaný existenci těchto úkonů např. jen nepřehlédl. Až ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, proč tyto úkony zástupce žalobce nepovažuje za úkony podle § 11 advokátního tarifu, resp. že je nepovažuje za účelně vynaložené. Vyjádření k žalobě však nemůže nahrazovat obsah napadeného rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58). Identifikace jednotlivých úkonů a zhodnocení možnosti náhrady s nimi spojených nákladů žalobce byly přitom rozhodující otázkou, jíž se žalovaný byl před formulací výroku II v jeho rozhodnutí povinen zabývat. Není přitom úkolem soudu, aby jako první nalézal skutkové a právní úvahy, týkající se vyčíslení výše nákladů řízení. Soud proto musí napadené rozhodnutí zrušit z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.
26. Na situaci žalobce přitom nedopadá dílčí závěr NSS uvedený v rozsudku č. j. 5 As 61/2021-35 týkající se přezkumu dodatečných nákladů uplatněných ve třídenní lhůtě po vydání rozhodnutí. Žalobce totiž žádné dodatečné náklady neuplatňoval, tyto další úkony zástupce žalobce tedy nepřesahují rámec tohoto řízení (přezkum výroku II napadeného rozhodnutí). Žalobce totiž mohl legitimně spoléhat na to, že bude správní orgán rozhodovat na podkladě všech úkonů vyplývajících ze správního spisu. Žalobce sice mohl této situaci zamezit tím, že by proaktivně vyčísлил náklady řízení po zrušujícím rozsudku. Je to však správní orgán, který pochybil při vyčíslení náhrady nákladů, neboť ani náznakem nevysvětlil, proč některé úkony, které přitom vyplývají ze správního spisu, do tohoto vyčíslení nezahrnul. Pouze pokud by žalobce hodlal uplatňovat nějaké jiné náklady, než které vyplývají ze správního spisu (např. shora uvedenou opakovanou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 17. 12. 2020, která podle obsahu správního spisu nebyla řediteli věznice ani žalovanému doručena), bylo na žalobci, aby tyto dodatečné náklady vyčísлил v dodatečné lhůtě 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí o nákladech.
27. V dalším řízení tedy žalovaný identifikuje všechny úkony zástupce žalobce v odvolacím řízení, které vyplývají ze správního spisu, a přezkoumatelně zdůvodní, zda a proč je (ne)zahrnul do přiznané výše náhrady nákladů odvolacího řízení podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru. V této souvislosti lze odkázat na rozhodovací praxi správních soudů, ze které lze při posuzování jednotlivých úkonů vycházet (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2020, č. j. 9 Ad 7/2017-129, bod 52, ke komunikaci spojené s řízením a zastupováním; rozsudek NSS ze dne 5. 5. 2023, č. j. 7 As 383/2021-28, bod 19, ke sdělení na výzvu správního orgánu týkající se uplatňování procesních práv; rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2018, č. j. 9 Ad 15/2018-85, bod 38, k jednodušším úkonům; rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010-59, k podání, z něhož vyplývají pro věc nové skutkové či právní okolnosti).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. S ohledem na výše uvedené soudu nezbylo, než výrok II napadeného rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a v tomto rozsahu vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku. V dalším řízení tak bude na žalovaném, aby přezkoumatelně zdůvodnil výši přiznaných nákladů odvolacího řízení, a to ve vztahu ke všem úkonům zástupce žalobce, které vyplývají ze správního spisu. V návaznosti na jeho nové rozhodnutí se pak

žalobci případně znovu otevře lhůta podle § 177 odst. 2 věty druhé zákona o služebním poměru, pokud jde o úkony, jež by nadále nebyly součástí správního spisu.

29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, tudíž mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, který byl v řízení zcela úspěšný, soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a nákladů zastoupení ve výši 8 228 Kč. Náklady na zastoupení advokátem tvoří odměna za tři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] a dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů též náhrada této daně ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tedy 1 428 Kč [§ 57 odst. 2 s. ř. s. a § 137 odst. 3 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitý na základě § 64 s. ř. s.]. Náhradu nákladů řízení soud uložil žalovanému zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. dubna 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu